

tam controverſo locô aliquam curam ponamus, ac diverſas diverſorum interpretum ſententias probe expendamus, ac tandem noſtram ſententiam firmis rationibus ſtabilitam ſubjiciamus, ut appareat, quid hic conſtanter recipi & teneri, quidve rejici ac reprobari debeat, ne variè ſemper fluctuando modò hujus, modò illius præſumptio ſcripturam reddat *ιδίας επιλυσεως*, quod ſanctè prohibet Apoſtolus 2 Pet. I. 20.

§. 3. Antequam verò rem ipſam aggrediamur, jucundum ſimul & utile erit, ipſum Textum authenticum cum Verſionibus inſignioribus uno quaſi obtutu contemplari: ubi

(a) *Textus Originalis cum verſione interlineari Ariae Montani ita fluit:*
 ||| ejus mortibus in | divite - cū & ||| ejus ſepulchrū | impiis - cū dedit Et
 ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתיו
 ||| ejus ore in | dolus nō & ||| fecerit injuriā - nō | super
 על לא - חמס עשה ולא מרמה בפיו :

(β) *Targ. Jo. natb cū Verſ. Op. Angl.*
 וימסר ית רשיעיא לגהנום וית עתווי נכסיה
 דאנסו במותא דאברנא בריל דלא יתן ימן
 עברו חטאה ולא ימללן נכלין בפומהון :
Et tradet impios in Gehennam, & divites substantiis, qui vim attulerunt morte exitiosa, ut non permaneant, facientes peccatum, neque loquantur dolos in ore suo.

(γ) Verſio Syriaca, quæ in omnibus cum Textu Originali convenit, eodemque modò cum illò verti poteſt, ita fluit:
 יהב רשיעא קברה ועתירא במותה על דלא עבר עולה וליה
 Sed verſio Latina in Opere Angl. ita habet:
Contribuit impius ad ſepulchrum ejus, & dives ad mortem ipſius. Licet non commiserit iniquitatem, nec sit dolus in ore ejus.

(δ) Ver-